

eiXamplem

Butlletí de l'ANC de l'Eixample, Sant Antoni i Les Corts

Març 2022 - Número 34

Editorial

JOCS OLÍMPICS D'HIVERN 2030 O FER LA GARA-GARA AL GOBIERNO

Una mica d'història:

S'ha reiterat de forma insistent que els Jocs Olímpics del 1992 van ser pagats per "El estado español" amb una *Lluvia de Millones*. Aquesta és una afirmació molt allunyada de la realitat o, per dir-ho de forma més entenedora, és senzillament mentida.

Els Jocs Olímpics del 1992 es van pagar tots sols i, fins i tot, hi va haver un petit superàvit. Les aportacions van venir sobretot de CIO, dels drets de televisió, dels patrocinadors, de la venda dels pisos olímpics i també de la venda d'entrades a banda d'altres menudeses.

L'Estat va esbombar pertot arreu una gran aportació consistent en el finançament de les anomenades Pota Nord (Nus de la Trinitat) i de la Pota Sud (Nus del Llobregat). La primera va acabar-se abans del començament dels Jocs, però la segona no es va començar fins uns quinze anys més tard i roman inacabada. D'aquest fet caldria deduir que, potser cal mantenir un cert grau de malifiança envers l'Estat.

Un futur tèrbol:

Respecte dels Jocs Olímpics d'hivern 2030 podem preveure, almenys, tres possibles escenaris, cap d'ells gaire favorable:

PRIMER. L'estat vol millorar la seva imatge internacional, ara molt malmesa, pel tracte a Catalunya i sobretot, perquè ha quedat demostrat internacionalment que la qualitat de la democràcia espanyola és deficient. Per això, aprofitant la bona imatge de Barcelona 92, cerquen desenvolupar un projecte en comú per ensenyar al món que els catalans som altre cop a la cleda, calladets i contents, col·laborant amb Espanya en un projecte compartit perquè ja s'ha acabat "l'aventura" independentista.

Per tirar-ho endavant, ens caurà, hipotèticament altre cop, una *lluvia de millones* com a les que ja ens tenen acostumats.

SEGON. Aquest escenari és consecutiu al primer. Un cop presentada la candidatura amb tots

els ets i uts, tan sols caldrà fer-la descarrilar en el darrer moment amb qualsevol excusa. El més factible és el canvi climàtic.

Per això es pot comptar amb la col·laboració d'en Samaranch Junior, gran amic del Borbó i integrat en les elits madrilenyes. S'espera que en el moment de la decisió sigui president del CIO.

Això servirà per reforçar la candidatura de Madrid als Jocs Olímpics del 2032. Si no s'accepta la candidatura dels Pirineus, hi ha més força per aconseguir almenys els jocs d'estiu del 2032.

TERCER. Aquest és el més complex i no n'exclou els anteriors. Per què els elements més influents del govern (català i espanyol) estan tan compromesos amb aquesta candidatura?

Pot ser per 3 motius diferents:

- El prestigi personal dels dos governs.
- El fet de creure que el 2030 haurem aconseguit la independència i que això ajudarà a incrementar el prestigi del país.
- L'enriquiment de tots aquells que tenen o creen empreses relacionades amb aquests esdeveniments i poden guanyar quantitats ingents amb informes i estudis caríssims que han de justificar la idoneïtat d'allò que el govern vol que diguin. Existeix una munió de gent al voltant dels partits que guanyen diners a grapats amb aquests informes i amb el tràfic d'influències.

Resumint, si el que es pretén és que amb l'excusa dels Jocs es pugui dotar a la gent dels Pirineus de les infraestructures que es mereixen, el que cal és fer-les i prou.

EL PAÍS HI SORTIRÀ GUANYANT I ES REDUIRAN LES PÈRDUES ECONÒMIQUES, POLÍTIQUES I TAMBÉ AMBIENTALS.

Per més informació:

Comunicat de l'Assemblea: #StopJJ00
#LluitemiGuanyem #Independència

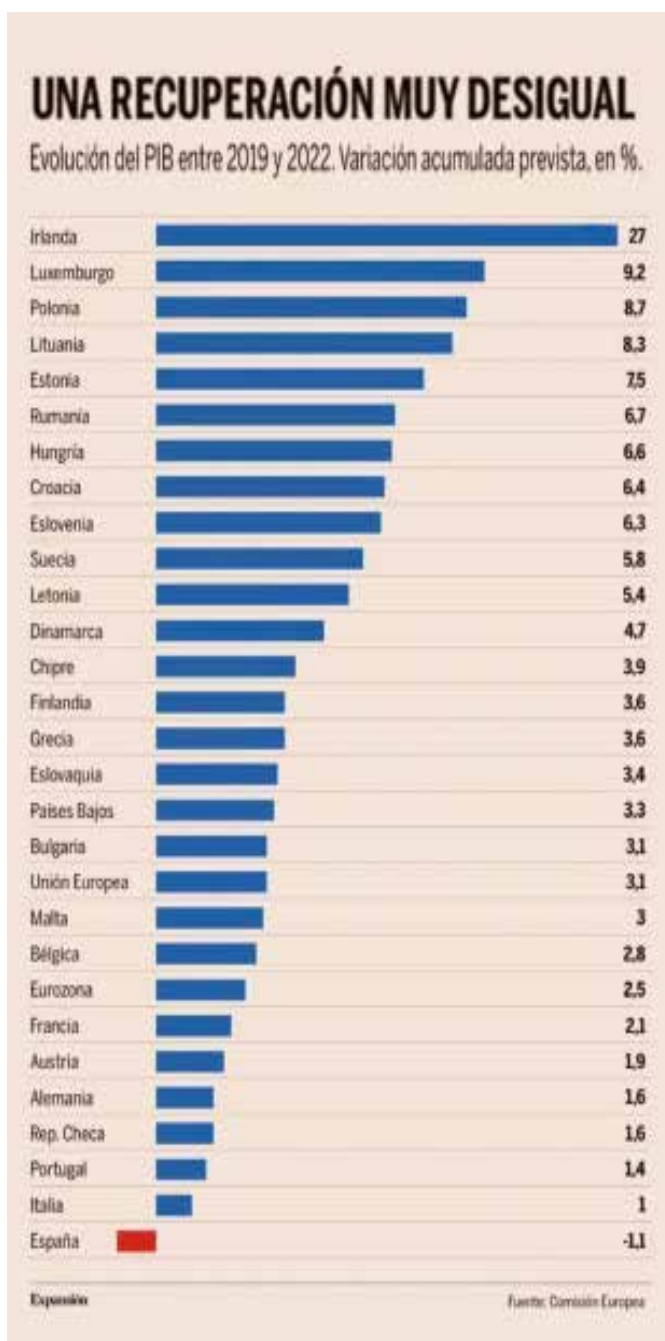
PINZELLADES D'ECONOMIA

Spain is diferent

Estimació feta per la Unió Europea del creixement que experimentaran 26 estats des d'abans de la pandèmia (inici 2019) fins a fi d'aquest any, que se suposa que s'haurà acabat.

Els països amb creixement més fort són països relativament petits, comparables a Catalunya, excepte Polònia i Hongria. En canvi, el països grans i prestigiosos, tals com França i Alemanya, tindran creixements ben modestos. I pel que fa a Espanya, sobren comentaris.

Com també sobren comentaris sobre la necessitat d'assolir la independència. ◀

EL BATEC DEL BARRI

Un altre cas d'especulació immobiliària al barri: la casa Orsola

A l'Esquerra de l'Eixample de Barcelona hi ha un gran edifici d'estil modernista que ocupa tota la cantonada dels carrers Consell de Cent amb Calàbria, cantó mar i dues parts més d'aquest edifici a banda i banda de la cantonada. Es tracta de la **casa Orsola**, edificació residencial acabada l'any 1909.

Tots els pisos d'aquest edifici són de lloguer, alguns veïns hi viuen des de fa molt de temps però fa alguns mesos la propietat ha passat en mans d'un fons d'inversió anomenat *Lioness Inversions*, que pretén expulsar els habitants habituals per refer els pisos i convertir-los en habitatges de luxe, incloent-hi les botigues.

Els veïns han intentat negociar amb *Lioness Inversions* per aconseguir que es renovin els contractes de lloguer al mateix preu i durant set anys, però la resposta ha estat negativa.

Lioness Inversions no vol negociar els contractes de lloguer i ha amenaçat en expulsar els veïns el 31 de desembre i el mes de març de 2022 per començar les obres.

L'Eixamplem s'ha posat en contacte amb l'Ana, una de les veïnes de la casa Orsola que ens podrà explicar en quina situació es troben les persones afectades per aquest canvi de propietari. També ens acompanyen La Sra. Rosita, la Sra. Pepita i el Sr. Jaume.

EIXAMPLEM: Tots els contractes de lloguer vencen en la mateixa data? Si no és així, com poden *Lioness Inversions* fer marxar els veïns?

ANA: Els veïns tenen diferents tipus de contracte. A mida que van finalitzant reben un burofax que els empeny a marxar. En aquest moment ja s'han buidat set pisos a finals del desembre passat i ja han començat les obres de restauració als pisos buits. Sabem que hi ha un pis amb un contracte fins el 2027.

EIX.: Quin tipus de veïns viuen en aquesta casa i quanta gent quedaria afectada?

ANA: Hi ha veïns grans i també joves. Hi ha 27 pisos i 4 locals que l'empresa propietària pretén que marxin el 30 de març.

EIX.: Què passarà amb les botigues?

ANA: Hi ha una botiga que té contracte indefinit però no sabem que pensa fer el responsable del fons, el Sr. Ollé. La papereria ha de tancar-se el 30 de març, un l'altre local ha estat llogat recentment per fer-hi una perruqueria.

EIX.: Penseu que el projecte de la "Superilla" ha pogut cridar els fons d'inversió?

ANA: Els quatre veïns coincideixen que, des de que se'n parla d'aquest projecte, aquesta cantonada és un caramel per aquest tipus de negocis i en general, els edificis de lloguer de l'anomenada "Superilla".

EIX.: Teniu suport de l'ajuntament?

ANA: L'Ajuntament va fer una oferta (de compra?) al propietari i va proposar estar present en la negociació col·lectiva dels lloguers però el propietari no ho va acceptar vol negociar individualment. L'Ajuntament va dir que farien un seguiment.

Mentrestant, no es fan reparacions (llums, pany...) a les dues escales.

EIX.: Com us penseu protegir?

ANA: Amb la mobilització al carrer. El dissabte, 5 de març, a les 12 convidem al barri a fer una cercavila que s'iniciarà a Consell de Cent amb compte Borrell. Sabem que la publicitat no els agrada als Fons d'Inversions.

EIX.: Concretament, què voleu aconseguir?

ANA: Demanem al Sr. Ollé que negociï de forma col·lectiva amb nosaltres juntament amb el Sindi-

cat de Llogateres i la Xarxa d'Habitatge de l'Esquerra de l'Eixample per aconseguir que els contractes es renovin automàticament.

EIX.: Amb quins suports compteu?

ANA: Amb el suport de la Xarxa d'habitatges de l'Esquerra de l'Eixample, el Sindicat de Llogateres i més de trenta associacions que han signat el nostre manifest.

EIX.: Què demaneu al barri?

ANA: Suport, perquè els veïns i les veïnes puguem viure tranquils i seguir construint projectes de vida al nostre barri.

La nova Llei d'Habitatge que està desenvolupant la Generalitat creieu que us pot beneficiar?

ANA: No en sabem res.

EIX.: Que tingueu molta sort i podem comptar amb el suport de la territorial de l'Assemblea de l'Esquerra de l'Eixample per la Independència.

El 23 de febrer el Parlament de Catalunya ha aprovat una nova llei contra els desnonaments que recupera mesures per aturar l'emergència habitacional, que van ser tombades pel Tribunal Constitucional. Entre altres qüestions, aquesta llei estableix l'obligació que els grans tenidors ofereixin lloguers socials a qui ocupi els seus immobles. Tot i que, segurament aquesta llei social tornarà a ser recorreguda al Tribunal Constitucional espanyol, esperem que doni noves eines per controlar l'especulació immobiliària i contribueixi a la solució del greu problema que afecta als veïns i veïnes d'aquesta part del barri. ■

Cròniques de la Plaça Comas

La Plataforma 1 d'Octubre¹ de les Corts es manté fidel a les ciutats a la Plaça Comas des de l'octubre 21. Cada setmana una entitat diferent del barri s'ocupa de preparar les activitats a fer a la plaça per reivindicar el desig d'Independència d'un poble que

pacíficament la vol aconseguir. Lema: INDEPENDÈNCIA, LLEN-GUA I REPRESALIATS.

A Eixamplem ja en vam parlar (33), però en endavant hi volem dedicar una mica d'espai per anar seguint els fets. Ara presentem un resum de què hi hem anat fent i

continuarem amb la crònica de cada mes.

A l'octubre parlàvem d'Independència (sempre en parlem) ens termes generals, els primers crits i demandes que volíem fer. Vam portar convidats que patien repressió i entre tots vèiem pos-

sibles respostes als atacs judicials que no són només contra les persones represaliades, són contra tot un poble que malda per desfer-se del 155. L'acte és interessant com ho és la petita tertúlia que es genera a continuació entre uns i altres. Després vam anar perfilant i cada grup que participava en l'organització dels actes, mirava de parlar des de la pròpia experiència, o es presentava en societat, per tal d'exemplar el coneixement que la gent n'havia de tenir, per exemple, el dia que va venir la Laura Borràs es va parlar del Consell per la República, però també es va homenatjar el dia de la lluita contra la violència que afecta les dones.

Cada grup prepara un manifest o algun parlament curt i en algunes ocasions venen convidats, per exemple en aquesta primera etapa, fins al gener del 22, han vingut: David Fernández (vicepresident ANC), Klara i David (encau-

sats 23S i operació Judes), Jordi Castellana (regidor Barcelona), Roger Español i Raquel Figa, Laura Borràs, Jaume Marfany (president CAL), Max Zañartu (regidor ERC a Barcelona), Bernat (Nou Barris), Ponent membre de la Xarxa de Casals i Ateneus dels Països Catalans, Martí Majoral (Alerta Solidaria), Jordi Arcarons (junta Directiva Òmnium), Eula-

lia Reguant (diputada al Parlament de Catalunya), Josep Rull, Jordi Turull (parlamentaris empresonats i indultats sense haver-ho demanat) i Elsa Artadi (regidora Junts a Barcelona).

Sobre les temàtiques destaquem al principi la reiterada necessitat de parlar dels nostres represaliats, del patiment per presos i exiliats del barri o de fora i darrerament les queixes sobre el 155 aplicat a les escoles en voler intervenir en els percentatges de llengua que s'han de fer. Destacaríem potser la intervenció d'una colla de joves que ens deien coses com ara aquestes: "hem estat les veïnes auto organitzades qui ens hem proveït d'alternatives per les nostres vides (...) perquè aquest és el significat de fer política, una política que, si no la fem nosaltres, serà feta en contra nostra". La mirada de la gent jove del barri ens fa pensar. ◀

OBITUARI

En **Jesús M. Montserrat**, col·laborador d'aquest butlletí, ens ha deixat el dia 25 de febrer d'enguany. El seu tarannà amable, respectuós i compromès amb la llibertat de Catalunya ens acompanyarà per sempre.

Una reforma laboral més que minsa

S'han derogat les reformes laborals?

	PSOE (2010)	Reforma PP (2012)	NO-Reforma PSOE-PODEMOS (2021)	VALORACIÓ
Contractació	Encadenament contractes temporals (3+3). Inclouït hoer extra al contracte parcial.	NO ES TOCA	Ampliació causes fixe discontineu. Reducció temporalitat (de 24 a 18 mesos). Eliminació d'Obra i Servei. Nous contractes formatius.	✓
Ultractivitat	Es mantenia l'acord fins que se'n signava un de nou.	1 any llevat que s'acordi el contrari.	Es mantindrà l'acord fins que se'n signi un de nou. Es recupera la ultractivitat però amb mecanismes complexos.	=
Regulació d'ocupació	Topall de 42 mensualitats. Normes amb l'aval de l'autoritat laboral.	Topall de 24 mensualitats. Decisió unilateral de les empreses.	Topall de 24 mensualitats. Reducció dels terminis de negociació. Més flexibilitat. Força major expirés.	=
Conveni d'empresa	No podien emplenar les condicions marcades pel conveni de sector.	Tenen prioritat encara que emplenar les condicions del conveni de sector.	No poden emplenar les taules salarials del conveni superior, la resta de condicions sí.	=
Acomiadament per causa objectiva	Era molt residual, ja que era difícil de demostrar.	Se'n faciliten les causes, n'hi ha prou amb una disminució dels ingressos.	NO ES TOCA	✗
Convenis provincials i catalans	Podien millorar les condicions dels convenis estatals.	Els convenis estatals poden bloquejar millores dels provincials i catalans.	NO ES TOCA	✗
Despenjament de conveni	Només en salari.	Salari, jornada, horari, tants, funcions...	NO ES TOCA	✗
Mobilitat geogràfica col·lectiva	L'autoritat laboral podia suspendre-la durant 6 mesos.	Sense limitacions.	NO ES TOCA	✗
Distribució irregular de la jornada	Només si estava al conveni.	Fins al 10% de la jornada laboral llevat que s'acordi el contrari.	NO ES TOCA	✗
Classificació professional	Categories laborals definides.	S'eliminen les categories, ordenació de les funcions per grups molt àmplies.	NO ES TOCA	✗
Salari de tramitació	En l'intercedent, l'empresa pagava entre l'acomiadament i la sentència.	Només es paga si és nul·l o s'opta per la readmissió.	NO ES TOCA	✗

La persistència

En diversos punts de Barcelona, hi ha concentracions fixes setmanals o quinzenals, convocades per l'ANC o per altres col·lectius. N'hi ha que van començar fa temps, a rel dels empresonaments i els exilis, d'altres s'hi han afegit més tard. Vegeu algunes de les cites i fem-los costat:

	Els dijous, a la PL. Orfila de Sant Andreu.	19.30 h
	Cada dia, des del 14 d'octubre de 2019, un grup de gent talla la Meridiana en la cruïlla del Pg. De Fabra i Puig.	20.00 h
	Els dijous, a la PL. Comas de Les Corts, veïns de l'Eixample es troben des del 5 de novembre de 2017.	19.00 h
	Els dilluns, a la Placeta de Ramon Torres Casanova de Sants.	20.00 h
	Cada dia, i des de fa quasi 500 dies, el col·lectiu Enriqueta Gallinat, es concentra a l'Av. de Roma / PL. Enriqueta Gallinat.	20.30 h
	Cada 1r i 3r dimarts de cada mes, la Comissió de la Dignitat convoca una concentració davant de la comissaria de Via Laietana.	19.00 h
	Els dimecres, un grup de gent es troba a la PL. del Rei per cantar.	19.00 h

La persistència és fonamental per a la victòria.

PROJ

12 de març
Manifestació

Tenim dret a viure en català

Inici a les 11 h del matí
a la plaça de Can Rosés,
final a la placeta Ramon
Torres Casanova.

**Porteu les
vostres
pancartes i
estelades.**

A l'arribada hi haurà
parlaments i activitats
per a infants.

Dilluns 21/3/2022 - 19h.

PRESENTACIÓ A BARCELONA

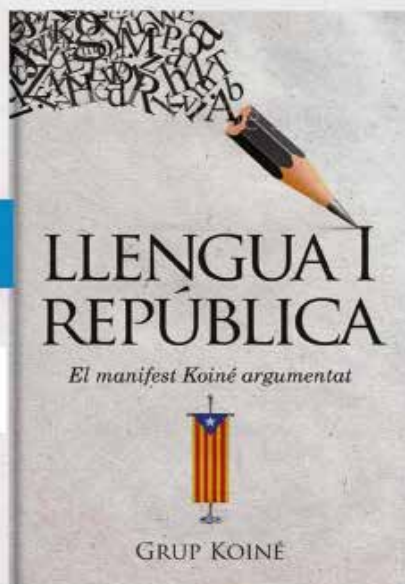
Lloc: Centre Cultural Teresa Pàmies, c/ Comte d'Urgell 145

Organitza:

assemblea
ESQUERRA DE L'EIXAMPLE

Edita:

NEXUM
EDICIONS

Hi intervindran:

– JOSEP MARIA VIRGILI:
professor de Llengua i Literatura catalana,
membre del Grup Koiné i tresorer de
Llengua i República

– ÀNGELS FOLCH:
mestra, secretària de Llengua i República,
membre del grup Koiné i representant
a l'AR del Consell per la República

LA NOSTRA CULTURA, LA NOSTRA LLENGUA

I si parlem de llengua?

- ☉ Sabies que hi ha restaurants que només tenen la carta en castellà i anglès?
- ☉ Sabies que quan reps els serveis d'un restaurant tens tot el dret de rebre la carta en català i que la tinguin exposada?
- ☉ Sabies que s'ha creat un grup per la llengua (GxL) per lluitar pel respecte i dignificació del català al barri?

Sisplau: no canvieu de llengua

Consell 18. PREPARAR EL CONTRA-RELAT

Per més estrany que sembli tots els dictadors del món tenen una cosa en comú: tard o d'hora es tornen previsibles. Per tant, si teniu un moviment no violent i esteu aconseguint èxits, guanyant seguidors, creant estratègies i tàctiques, visibilitat, construint la vostra autoritat, podeu jugar-vos el que vulgueu que aconseguiran una llarga llista dels vostres noms, i us etiquetaran de traïdors. És obvi, els dictadors tenen el monopoli del patriotisme. En segon lloc, potser us titllin de ser mercenaris estrangers: si no com podria algú oposar-se a un govern tant meravellós?. Finalment, sereu titllats de terroristes, jo vaig ser acusat de terrorista al meu país. O fins i tot de traficants de drogues o drogoaddictes, o punks, o en alguns casos com a Líbia fins i tot de pertànyer a Al-Qaeda.

Per desgràcia, els dictadors faran tot el possible per etiquetar-vos amb tot això. Faran servir la seva propaganda televisiva, fins hi tot inventaran documents falsos arreu del món per tal de convèncer a tothom que esteu lligats a una comunitat internacional.

Per sort, tot això és previsible. Hi ha diversos grups arreu del món amb molta experiència en aquestes situacions. Podeu veure gent arreu del món fent servir banderes, no només com a símbol d'unitat, sinó també com a missatge per als dictadors, deixant clar que els països pertànyer als pobles. I no als qui tenen el poder. El cartell més gran que es va fer mai al meu país deia: "Otpor. Perquè estimem Sèrbia". Perquè sabíem que ens podien acusar de traïdors.

Al final, no us sorprendrà veure com els que tenen el poder utilitzin etiquetes similars per a moviments noviolents, siguin d'on siguin.

La bona notícia és que en realitat la llista és curta. I amb un missatge consistent i exitós podeu fer veure a la gent on rau la veritat.

Els països pertanyen al poble no als que són al poder. Recordeu això i tingueu un bon vespre.

Prou de desitjar. Feu que passi.

<https://www.youtube.com/watch?v=FDfY91qSTYg&t=36s>

NO A LA GUERRA PERÒ...

Què han de fer els pobles que són atacats i envaïts violentament i amb perill de les seves vides? Tenen dret a defensar-se?

És correcte oferir armament als països més febles?

Els ciutadans del país o bloc agressor són obligatòriament partidaris de les agressions dels seus dirigents? Poden ser-ne víctimes també?

Els blocs que es reparteixen el món són dignes de la confiança dels ciutadans que hi formen part?

Comencen a sentir-se algunes veus que defensen un mètode pacífic universal per aconseguir que el canvi de fronteres no sigui causa de guerra. Pot ser factible?

Durant molt de temps hem publicat els Consells per la Noviolència. Com encaixen amb la situació de guerra que estem patint?

Debat Constituent

Us animem a entrar a la seva web

<https://www.debatconstituent.cat>

per informar-vos i participar en aquesta consulta popular sobre una futura Constitució Catalana.

Convé que siguem molts els que participem